

Nr 455

Av herr **Christenson** i Malmö om åtgärder i syfte att stimulera befattningshavare i statsförvaltningen och statens affärsdrivande verk att genom förslag om förbättringar av verksamheten bidra till en effektivisering av densamma.

I samband med överenskommelsen mellan arbetsmarknadens parter 1946 rörande företagsnämnderna uppmärksammades också frågan om belöningar till anställdas förslag om förbättringar inom företaget. Detta har lett till en ganska stor förslagsverksamhet. Åren 1951—1953 väcktes sålunda inom det svenska näringslivet minst sammanlagt 60 000 förslag om förbättringar av produktions- och arbetsförhållanden inom olika företag.

Landsorganisationens tidskrift Företagsnämnderna har nyligen ägnat ett nummer åt de erfarenheter som vunnits under de gångna åren. Därvid har bl. a. understrukits vikten av att förslagen behandlas i företagsnämnderna, där kolleger kan bedöma, att förslagen blir korrekt behandlade. Men man har även understrukt betydelsen av att ordentlig propaganda göres för förslagsverksamheten samt att ersättningen bör utgå efter "en generös och väl avvägd procentsats" av den för företaget gjorda vinsten. Även inom statsförvaltningen och statens affärsdrivande verk förekommer förslagsverksamhet. De system som används verkar tungrodda och förefaller åtminstone vid ett ytligt bedömande att ge utrymme för en viss godtycklighet. I en skrivelse till Konungen den 19 oktober 1955 har statens organisationsnämnd uppmärksammat med förslagsverksamheten sammanhängande frågor evad de berör befattningshavare inom civilförvaltningen. Man har bl. a. föreslagit, att medel skall ställas till nämndens förfogande för propagandaverksamhet rörande förslagsverksamheten bland i civilförvaltningen anställda samt utarbetat förslag till regler för förslagsverksamheten inom den allmänna civilförvaltningen, vilket bl. a. innebär, att statens organisationsnämnd i stället för som nu Kungl. Maj:t skall bestämma belöningarnas storlek. Man kan dock ifrågasätta, om denna beslutanderätt kunde ytterligare decentraliseras.

Oavsett vilket resultat en omprövning av organisationen för förslagsverksamhetens bedrivande komme att leda till, synes det mig angeläget, att verksamheten snarast intensifieras. Redan i 1953 års remissdebatt underströks de

positiva erfarenheter man haft i USA. Och de inhemska erfarenheter, som vunnits de senaste åren, är också gynnsamma. Det synes mig därför angeläget att redan nu medel beviljas för en ordentlig upplysningsverksamhet bland de anställda såväl inom den civila som militära statsförvaltningen som inom statens affärsdrivande verk samt att också medel får disponeras för att större anslag skall kunna ges till förslagsställarna än som nu är fallet. Den möjlighet som nu finnes att av det belopp å 5 000 kronor från sjunde huvudtitelns anslag till extra utgifter är uppenbart utöver belöningar inte tillräckligt för att stimulera förslagsverksamheten.

Staten bör uppträda som en mönsterföretagare gentemot sina anställda, varför jag finner det felaktigt, att belöningarna skall utdelas efter normer, som är sämre än de som tillämpas vid många privata företag, särskilt som det i detta fall rör sig om belöningar för att de anställda gjort avsevärt större besparingar för staten och skattebetalarna.

Med stöd av vad som anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att ett förslagsanslag å 20 000 kronor anvisas för propaganda bland i statsförvaltningen och statens affärsdrivande verk anställda befattningshavare i syfte att stimulera dessa till att genom förslag om förbättringar av verksamheten bidra till en effektivisering av densamma, samt

att ett anslag om 100 000 kronor anvisas för att under en övergångstid tills bättre erfarenheter vunnits utdelas som belöningar till i statlig tjänst anställda personer, vilka inlämnat förtjänstfulla rationaliseringsförslag.

Stockholm den 25 januari 1956

Carl Christenson
Malmö
